

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

Dato: 18. januar 2010

CAP/ J.nr. 2010-94

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 18. december 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 186 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 186:

"Ministeren bedes kommentere fortrolig omdelt henvendelse, jf. SOU alm. del - bilag 98, herunder om ministeren finder det rimeligt, at en handicappet borger pludselig får frataget sin personlige hjælper, således at personens funktionsniveau bliver betragteligt nedsat?"

Svar:

Henvendelsen omhandler en konkret sag, hvor det fremgår, at borgeren har klaget over kommunens afgørelse. Det fremgår desuden, at kommunen har fået medhold fra Ankestyrelsen. Jeg har ikke mulighed for at kommentere den konkrete afgørelse, men jeg kan generelt oplyse følgende:

I forhold til aldersgrænser for borgerstyret personlig assistance efter service-lovens §§ 95 og 96 kan det oplyses, at Ankestyrelsen i en tidligere Princip-afgørelse, 0-87-98 har udtalt, "at efter Ankestyrelsens opfattelse er ordningen fortrinsvis tænkt anvendt på yngre personer, men da der ikke i loven er fastsat en aldersgrænse, kan det ikke udelukkes, at ældre personer, også personer over 67 år, efter en konkret vurdering vil kunne modtage støtte ifølge ordningen." Det er på den baggrund, og på baggrund af lovændringen pr. 1. januar 2009, hvor aktivitetskravet blev ophævet, opfattelsen, at en borgers alder ikke i sig selv har betydning for, om vedkommende kan være omfattet af personkredsen for BPA.

Det kan desuden oplyses, at kommunalbestyrelsen har pligt til at følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål, jf. ser-

vicelovens § 148, stk. 2. Det gælder eksempelvis, når der sker ændringer i borgerens funktionsevne, som kan medføre ændringer i borgerens hjælpebehov.

Kommunalbestyrelsen har desuden pligt til at sikre, at borgeren får rådgivning og vejledning om alle de muligheder, der er for støtte og hjælp. Det gælder fx vejledning om træning også efter anden lovgivning, ledsageordning eller borgerens muligheder for tillæg efter pensionslovgivningen. Der skal i den forbindelse gøres opmærksom på, at kommunalbestyrelsen ud fra en konkret individuel vurdering skal tilbyde hjælp til vedligeholdende træning efter servicelovens § 86, stk. 2, til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Endelig skal der gøres opmærksom på, at kommunalbestyrelsen har pligt til at tilbyde borgeren at udarbejde en handlingsplan efter servicelovens § 141, hvis borgeren har betydelig nedsat fysisk funktionsevne. Der kan i den forbindelse også henvises til Ankestyrelsens Principafgørelse C-12-05 om handleplaner i forbindelse med ophør af hjælp efter servicelovens § 96.

Karen Ellemann

/ Karin Ingemann